

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana și Diaconu Iurie,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 martie 2018, în cauza penală privindu-i pe

*Iorga Ion Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xx;*

*Iorga Nina Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xx;*

*Galațanu Vasile Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 27.05.2016 – 20.07.2017;

- instanța de apel: 03.08.2017 – 05.03.2017;

- instanța de recurs: 06.06.2018 – 31.07.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 iulie 2017, inculpații Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile au fost achitați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele acestei infracțiuni.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Iorga Ion se învinuiește de faptul că, deținând funcția de primar al Primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul, din 19 iunie 2011, acționând coordonat cu Galațanu Vasile, specialist în reglementarea regimului funciar al Primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul și Iorga Nina, specialist în perceperea fiscală din cadrul Primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul, aflându-se în incinta Primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul, urmărind scopul confecționării

documentelor oficiale false, care acordă drepturi, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare, intenționat, având scopul falsificării documentelor oficiale, urmărind scopul producerii unor consecințe juridice și săvârșirea unei fapte cu intenție, care poate produce consecințe socialmente periculoase a introdus date vădit false în adeverința nr. 477 din 07 mai 2015, eliberată de Primăria s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul.

Prin adeverința menționată care confirma faptul că, cet. Grosu Nicolae nu dispune de teren agricol, cât și teren de pe lângă casă, ci doar că dispune de teren agricol luat în arendă în mărime de 0,42 ha, însă în realitate deține în proprietate teren agricol cu suprafața de 0,567 ha și teren pe lângă casă cu suprafața de 0,40 ha și în adeverința nr. 290 din 09 martie 2015 prin care Primăria Vadul lui Isac confirmă faptul că, cet. Grosu Georgeta nu deține cotă de teren agricol, ci doar deține teren pe lângă casă în mărime de 0,34 ha, însă în realitate deține în proprietate teren agricol în mărime de 1,4088 ha și teren pe lângă casă în mărime de 0,39 ha.

Acțiunile lui Iorga Ion au fost încadrate în prevederile art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii: *confeccionarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare, săvârșite de două sau mai multe persoane.*

Iorga Nina se învinuiește de faptul că, deținând funcția de specialist în perceperea fiscală din cadrul Primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul, acționând coordonat cu Iorga Ion, primar al Primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul, din 19 iunie 2011, aflându-se în incinta Primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul, urmărind scopul confeccionării documentelor oficiale false, care acordă drepturi, indiferent de tipul de proprietate formă juridică de organizare, intenționat, având scopul falsificării documentelor oficiale, urmărind scopul producerii unor consecințe juridice și săvârșirea unei fapte cu intenție, care poate produce consecințe socialmente periculoase a introdus date vădit false în adeverința nr. 290 din 09 martie 2015 prin care Primăria Vadul lui Isac confirmă faptul că, cet. Grosu Georgeta nu deține cotă de teren agricol, ci doar deține teren pe lângă casă în mărime de 0,34 ha, însă realitate deține în proprietate teren agricol în mărime de 1,4088 ha și teren pe lângă casă în mărime de 0,39 ha.

Acțiunile lui Iorga Nina au fost încadrate în prevederile art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii: *confeccionarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare, săvârșite de două sau mai multe persoane.*

Galațanu Vasile se învinuiește de faptul că, deținând funcția de specialist în reglementarea regimului funciar al Primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul, din 05 iulie

2012 în baza dispoziției primarului nr. 08(s) al Primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul din 04 iulie 2012 acționând coordonat cu Iorga Ion, primar al s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul, la 07 mai 2015, aflându-se în incinta Primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul urmărind scopul confecționării documentelor oficiale false, care acordă drepturi, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare, intenționat, având scopul falsificării documentelor oficiale, urmărind scopul producerii unor consecințe juridice și săvârșirea unei fapte cu intenție, care poate produce consecințe socialmente periculoase a introdus date vădit false în adeverința nr. 477 din 07 mai 2015, eliberată de Primăria s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul, prin care confirma faptul că, cet. Grosu Nicolae nu dispune de teren agricol, cât și teren de pe lângă casă, ci doar că dispune de teren agricol luat în arendă în mărime de 0,42 ha, însă în realitate deține în proprietate teren agricol cu suprafața de 0,567 ha și teren pe lângă casă cu suprafața de 0,40 ha.

Acțiunile lui Galațanu Vasile au fost încadrate în prevederile art. 361 alin. (2) lit.

b) Cod penal, după indicii: *confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare, săvârșite de două sau mai multe persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Lilian Lungu, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Iorga Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale și ținând cont că acțiunile au fost comise în cadrul exercitării funcției de primar al Primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul și în conformitate cu prevederile art. 65 alin. (3) Cod penal, de a aplica pedeapsa complementară - ca privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 5 ani.

- Iorga Nina să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale și ținând cont că acțiunile au fost comise în cadrul exercitării funcției de specialist în perceperea fiscală din cadrul primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul și în conformitate cu prevederile art. 65 alin. (3) Cod penal, de a aplica pedeapsa complementară - ca privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 5 ani.

- Galațanu Vasile să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale și ținând cont că acțiunile au fost comise în cadrul

exercitării funcției de specialist în reglementarea regimului funciar al primăriei s. Vadul lui Isac, r-nul Cahul și în conformitate cu prevederile art. 65 alin. (3) Cod penal, de a aplica pedeapsa complementară ca - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 5 ani.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a indicat că, sentința instanței de fond este una ilegală și urmează a fi casată din următoarele considerente:

- instanța nu a luat în considerație faptul că prin acțiunile inculpaților a fost cauzat prejudiciu material care a și fost restituit la insistența organelor abilitate precum și faptul că inculpații în cauză nu au negat eliberarea certificatelor menționate, cât și faptul că nu au verificat informația ce urma a fi scrisă în certificatele date;

- instanța s-a referit la faptul că în acțiunile primarului nu pot fi reținute elementele infracțiunii imputate din motivul că dânsul doar a contrasemnat certificatele în litigiu, fapt ce instanța eronat s-a expus, deoarece certificatele se eliberează de către primărie ca autoritate publică reprezentantul fiind primarul sau persoana ce-l înlocuiește;

- prima instanță a dat apreciere haotică învinuirii, deoarece s-a referit la faptul că nu este indicat concret învinuirea ceia ce a dus la situația că instanța a fost în imposibilitate de a deduce elementele laturii obiective a infracțiunii imputate, însă latura obiectivă a infracțiunii imputate se realizează prin săvârșirea unor acțiuni de confecționare a documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, fapt ce în cazul dat au făcut inculpații în cauză.

Totodată, reiterează că prin confecționare, în sensul art. 361 Cod penal, se înțelege crearea conținutului documentelor oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

A susținut că, instanța în sentința în cauză s-a referit pur declarativ la faptul că lipsește elementele laturii obiective neintrând în esența învinuirii în cauză;

- la fel, instanța a indicat faptul că latura obiectivă dispune că documentele oficiale false trebuie să acorde drepturi ori să elibereze de obligații, fapt ce reiese că instanța a preluat numai porțiunea de text din caracteristica laturii obiective care a considerat de cuviință în favoarea sa ci nu a luat toate elementele laturii obiective, odată ce s-a referit la emiterea sentinței menționate;

- mai mult ca atât, instanța a transcris rechizitoriul acuzatorului după care prin o referire neargumentată s-a referit la latura obiectivă a infracțiunii în cauză și a hotărât achitarea inculpaților nominalizați;

- la pronunțarea sentinței, nu s-a luat în considerare faptul că prin acțiunile sale inculpații Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile, prin comiterea infracțiunii imputate,

dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, au prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-au dorit și le-au admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări, fiind prejudiciate considerabil interesele publice ca urmare a încălcării normelor imperative ale legilor nominalizate, subminarea imaginii organelor publice și instituțiilor de stat, totodată, este necesar a menționa că fapta a fost comisă în timpul exercitării de către inculpați a unei funcții publice, circumstanță ce sporește considerabil gradul social-periculos al faptei comise.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 martie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat a constatat circumstanțele cauzei, anume că, fapta imputată inculpaților Iorga Ion, Iorga Nina, Galațanu Vasile nu întrunește elementele infracțiunii.

Întregul material probator administrat în faza de urmărire penală, cât și în instanțele de fond și de apel, în comparație cu volumul acuzării expuse în rechizitoriu și ordonanțele de punere sub învinuire, instanța de apel a reținut în esență că, din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal se conturează un puternic dubiu cu privire la săvârșirea de către inculpații Iorga Ion, Iorga Nina, Galațanu Vasile a infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, motiv pentru care instanța de apel a considerat că, instanța de fond just a concluzionat ca inculpații Iorga Ion, Iorga Nina, Galațanu Vasile necesită a fi achitați din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

În cererea de apel, procurorul a inserat că instanța de fond, nu luat în considerație faptul că, prin acțiunile inculpaților a fost cauzat un prejudiciu material care a fost restituit și inculpații nu au negat eliberarea certificatelor menționate, cât și faptul că nu au verificat informația ce urma a fi scrisă în certificatele date.

Reieșind din Raportul individual de inspecție a cererii solicitantului Grosu Georgeta din 28.01.2016, s-a atestat că, Inspecția Socială a Ministerului Muncii și Protecției Familiei, la DASPF Cahul face trimitere la datele false precum: lipsa terenului agricol pe numele beneficiarei Grosu Georgeta, pe când în realitate ultima deținea teren agricol cu suprafața de 1,49 ha și date cu privire la suprafața terenului aferent casei, fiind indicat fals suprafața de 0,34 ha, pe când în realitate suprafața constituia 0,39 ha, aceste date, fiind preluate din adeverința nr. 290 din 09.03.2015, eliberată pe numele cet. Grosu Georgeta, fără a se face trimitere în raport despre datele introduse în adeverința nr. 477 din 07.05.2015, eliberată pe numele lui Grosu Nicolae.

Potrivit extrasului eliberat sub nr. 460 din 27.04.2016, de care primăria s. Vadul lui

Isac, r-nul Cahul, la data de 09.03.2015 Grosu Georgeta avea în proprietate teren agricol cu suprafața de 1,4088 ha, pe când în Raportul individual de inspecție a cererii solicitantului Grosu Georgeta din 28.01.2016, suprafața de teren agricol era 1,49 ha, nefiind stabilit de către organul de urmărire penală, care date au fost veridice în realitate.

Pe aceste rațiuni au fost respinse argumentele procurorului precum că, instanța pur declarativ a constatat că la caz lipsește latura obiectivă neîntrând în esența învinuirii.

Asemenea, acuzatorul de stat prin probele alipite la actele de învinuire, nu a demonstrat latura subiectivă adică intenția inculpaților care se exprimă prin interes material, năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, năzuința de a înlesni săvârșirea unor infracțiuni.

Reieșind din probele anexate la dosar, cât și din declarațiile martorilor Grosu Maria, Todos Maria, cât și din declarațiile inculpaților Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile nu este probat interesul material, năzuința de a obține unele avantaje sau înlesnirea unor infracțiuni.

Galațanu Vasile a comunicat că, a întocmit adeverința eliberată, bazându-se pe informația pe care o primesc odată în an asupra terenurilor fără a avea acces direct la datele din Cadastru. Iorga Nina a explicat, că a copiat datele din adeverința precedentă, fără a verifica veridicitatea sa, bazându-se pe cele relatate de Grosu Maria, cât și primarul Iorga Ion a semnat ambele adeverințe fără a verifica veridicitatea sa, explicând că nu aveau acces la baza de date Cadastru, dar operau pe informația pe care o primeau odată în an de la Cadastru.

Astfel, nu poate fi imputat inculpaților fapta prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece, nu este întrunit elementul infracțiunii - *latura subiectivă*.

Instanța de judecată analizând și administrând toate probele prezentate a ajuns la concluzia că, procurorul nu a prezentat probe concludente, care cu certitudine ar dovedi intenția inculpaților în confecționarea documentelor oficiale false care acordă unele drepturi, ori conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Considerentele cuprinse în sentință, relevate supra, sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, care au dus la soluția de achitare a inculpaților.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând art. 427

alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Ca motive ale recursului recurentul invocă:

- lecturând sentința instanței de fond, constatăm că nu se dă nici o apreciere a probelor cercetate în cadrul ședințelor de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală. Respectiv nu putem vorbi despre o operațiune logică-juridică de apreciere a probelor.

Totodată, aprecierea probelor lipsește și în decizia instanței de apel, acestea fiind doar descrise;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- prima instanță în motivarea sentinței de achitare s-a bazat doar pe analiza laturii obiective, și că aceasta este „inesizabilă”, că „nu pot fi reținute elementele infracțiunii imputate”.

Pe când în decizia instanței de apel nu se menționează nimic despre latura obiectivă a infracțiunii, că aceasta este sau nu inesizabilă, sau că lipsește;

- totodată, instanța de apel s-a bazat doar pe o analiză a laturii subiective ale infracțiunii (pagina 13 din decizie), prin intenție directă, și că aceasta lipsește în acțiunile inculpaților.

Se observă că, instanțele de fond și de apel au motivat hotărârile sale prin diferite argumente, însă, totodată, instanța de apel menține concluzia primei instanțe.

Astfel, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței;

- instanța de apel în decizia sa la pagina 12-13 menționează că: *„În concluzie, întregul material probator administrat în faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată de fond și de apel, în comparație cu volumul acușării expuse în rechizitoriu și ordonanțele de punere sub învinuire, instanța de apel a reținut în esență că din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal se conturează un puternic dubiu cu privire la săvârșirea de către inculpații Iorga Ion, Iorga Nina, Galațanu Vasile a infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal”,* adică o concluzie despre lipsa faptei infracțiunii, motiv de achitare prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Ulterior, instanța de apel menționează că *„...instanța de apel consideră că, instanța de fond just a concluzionat că inculpații Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile necesită a fi achitați din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal”,* adică motiv de achitare prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Astfel, se observă o neconcordanță în motivele de achitare și contradicții în argumentele și formulările instanței de apel referitor la cei achitați, fapt nepermis și ilegal pentru o hotărâre judecătorească, și care servește ca temei de casare a deciziei instanței de apel.

6. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, pentru considerentele de drept și de fapt expuse în contextul ce urmează.

Rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, constă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursului declarat, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Din conținutul recursului deferit judecății se constată că titularul acestuia, întemeindu-și cererea pe temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, critică decizia instanței de apel prin aceea că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Din conținutul recursului ordinar declarat se reține că procurorul critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în prezenta speță, și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sânt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele

procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul constată că, potrivit sentinței inculpații Iorga I., Iorga N. și Galațanu V. au fost achitați de sub învinuirea adusă în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii, soluție menținută de instanța de apel.

Analizând hotărârile adoptate de către instanțele de fond, Colegiul lărgit constată, că prima instanță ca temei de achitare a indicat că, fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii, și anume a *laturii obiective*, iar instanța de apel, deși în partea dispozitivă a hotărârii a indicat același temei de achitare ca și prima instanță, în partea descriptivă a deciziei a indicat concluzii din care rezultă și alt temei de achitare, de rând cu cel indicat în dispozitiv.

Astfel, instanța de recurs consideră esențial de elucidat următorul aspect, prin prisma conținutului deciziei.

În primul rând, potrivit deciziei de achitare, în partea descriptivă, instanța de apel a indicat un șir de concluzii cum ar fi:

- „În concluzie, întregul material probator administrat în faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată de fond și de apel, în comparație cu volumul acuzării expuse în rechizitoriu și ordonanțele de punere sub învinuire, instanța de apel a reținut în esență că, din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal se conturează un puternic dubiu cu privire la săvârșirea de către inculpații Iorga I., Iorga N. și Galațanu V. a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal”, (pag. 12-13 din decizie) – ce semnaleză temeiul de achitare prevăzut la pct. 1) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- „...instanța de apel consideră că, instanța de fond just a concluzionat că inculpații Iorga I., Iorga N. și Galațanu V. necesită a fi achitați din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal”, (pag. 13 din decizie) - ce semnaleză temeiul de achitare prevăzut la pct. 3) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, care a și fost enunțat în concluziile finale și în partea dispozitivă a deciziei.

Astfel, Colegiul constată că, deși instanța de apel a conchis că inculpații Iorga I., Iorga N. și Galațanu V., urmează a fi achitați din motivul că fapta acestora nu întrunește

elementele infracțiunii, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanța de apel în hotărârea adoptată și menționate supra, se observă o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Iorga I., Iorga N. și Galațanu V., fiind constatate concluzii cu temeuri de achitare diferite: „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii” și „fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”, temeuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală.

Pe cale de consecință, Colegiul penal atestă că, menționarea concomitentă a 2 temeuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnaleză prezența temeiului pentru recurs „motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

În al doilea rând, Colegiul penal lărgit evidențiază, că în partea descriptivă a sentinței, prima instanță a invocat, reieșind din conținutul probelor care au fost analizate, că acestea nu stabilesc vina inculpaților în comiterea *laturii obiective* a infracțiunii incriminate, aceasta fiind *inesesizabilă*, pe când în partea descriptivă a deciziei instanței de apel nu se menționează nimic despre latura obiectivă a infracțiunii, dar se invocă lipsa *laturii subiective* - a intenției directe al inculpaților.

Sub acest aspect, Colegiul remarcă că, instanțele de fond au motivat hotărârile sale prin argumente diferite, însă, totodată, instanța de apel menține concluzia primei instanțe.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători, pentru adoptarea unei soluții corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii

procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate în cauză, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 martie 2018, în privința lui *Iorga Ion Xxxxx*, *Iorga Nina Xxxxx* și *Galațanu Vasile Xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Pronunțată integral la **29 august 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie